

Premier Colloque International sur les médias

Sitges, 1983

R. Sanz

Organitzat per l'Associació d'Universitats parcial o totalment de Llengua Francesa (AUPELF) i l'ICE de la Universitat de Barcelona, mitjançant un comitè integrat per J.M. Pérez Tornero, Patrick Charadeau, C. Lesbats y M. García, la primavera passada s'escaigué a Sitges el I Col·loqui Internacional sobre els *mass media* i l'Ensenyament. L'objectiu principal era connectar els professionals de la comunicació amb pedagogs especialistes en el tema i també amb professors universitaris d'arreu del món, alguns dels quals treballen en la divulgació de la llengua francesa, servint-se dels mitjans audio-visuals.

Els objectius proposats pels organitzadors eren:

- Reflexionar sobre el paper dels mitjans de comunicació en la formació de la persona, per tal que en l'ensenyament del francès i de les altres llengües sigui possible una reflexió intercultural i també interdisciplinària.

- Relacionar entre ells els pedagogs, els investigadors i els professionals dels mitjans de comunicació.

- Adonar-se de l'ampli ventall ofert pels mitjans, l'aprofitament del qual podria suposar una nova orientació en la política d'ensenyament.

- Afavorir en aquests moments d'acreixement dels intercanvis audio-visuals el coneixement mutu del públic dels diferents països i també l'adaptació de la mentalitat d'aquest a la nova situació que els mitjans han creat.

La idea sorgeix com a prolongació i expressió de les investigacions realitzades pel Grup de Treball creat a Polònia el 1979 pel Comitè d'Europa no Francòfona de l'AUPELF, dins el qual es troben professionals de diferents Estats interessats en el tema.

Els temes del Col·loqui, agrupats en sessions plenàries, tallers o seminaris i la seva respectiva posada en comú prometien tocar diferents punts relatius al producte *media*:

- a) La *fabricació* del producte: Presentació d'un document: comentaris, comparacions i discussió. Participació de diversos professionals del sector i d'òrgans de premsa (el diari *Le Monde*) com també de TVE i de la BBC.
- b) L'*anàlisi*: Presentació de les investigacions referents a documents de premsa, ràdio i televisió, considerats en el seu context nacional i/o contrastant-los amb d'altres països o àrees culturals.
- c) La *utilització*: Exposició d'experiències pedagògiques a nivell d'escola, de formació del professorat i d'ensenyament universitari.

El Grup de Treball sobre Comunicació i Ensenyament de l'ICE de la UAB (creat el 1981 i format per professors de la Facultat de Ciències de la Informació, periodistes i professionals dels diferents nivells educatius) participà presentant-hi quatre ponències.

El primer dia de l'Encontre, dedicat a la premsa escrita, el diari *Le Monde* presentà a la sessió plenària un vídeo (gravat especialment per a l'ocasió) sobre la confecció del diari i complementat amb entrevistes als redactors; s'hi podia seguir la feina de redacció fins a la sortida al carrer del diari.

El dia següent, dedicat a l'anàlisi de la ràdio, la BBC de Londres presentà igualment un documental del seu treball radiofònic aplicat a l'ensenyament. Tot seguit s'obrí un col·loqui sobre l'aplicació concreta del mitjà ràdio a l'ensenyament d'adults.

El tercer i últim dia fou dedicat a la televisió. Alberto Delgado, secretari general dels «Servicios Informativos» de TVE presentà un vídeo sobre la realització dels «Telediarios», dut a terme en col·laboració amb l'Instituto Oficial de Radio y Televisión de Madrid i de Barcelona, els directors dels quals (Tomás Bethancour i Concha Negrete, respectivament) eren presents en el debat com a ponents.

J.L. Balbín, cap dels «Servicios Informativos» de TVE, actuà com a moderador en el col·loqui final que tractà sobre la funció de la televisió com a tecnologia aplicable a les finalitats educatives. Balbín manifestà que «malgrat que la televisió educativa a Espanya no serà d'aplicació immediata, s'estudia actualment l'ampliació d'horaris en emissions matinals en les quals serien inclosos programes educatius».

Complementàriament, dins les sessions de tarda de tots tres dies tingueren lloc activitats optatives a manera de seminaris. Tanmateix, algunes notables deficiències d'organització impediren que aquests seminaris acon-

seguissin el desenvolupament i l'èxit de públic previstos en un principi.

Cal fer constar en aquesta breu ressenya que, entre tots els Estats assistents, l'espanyol era l'únic que encara no disposava d'una televisió escolar, o almenys aplicada a l'Educació; tampoc no pogué oferir un pla global d'aplicació a curt o mig termini. Les experiències aïllades que funcionen actualment (a Catalunya, Euskadi, Madrid i Galícia) ho són a títol parcial d'experimentació, comprnent un nombre d'alumnes molt reduït, entre els gairebé vuit milions que, ara per ara, es troben en nivells no universitaris.

La irrupció dels *medias*, de manera institucional, a la Universitat espanyola —fins i tot a Pedagogia i a Ciències de la Informació— continua bandejada fins a millor ocasió.